

želnih strelcev; prva dva pota so jih nabrali 113, ki že v čedni vojaški obleki okoli hodijo.

— V petek bo volilna komisija štela glasove volitev za trgovsko in obrtnijsko zbornico.

— Gosp. Viktor Bučar, trgovec tukajšnji, kupuje umorjene kokone, tudi prevrtane, po 2 gld. do 2 gld. 50 krajc.

— Že v tretje se je zgodila nesreča po sopuhu plinove svečave in ta pot taka, da ni bilo več moč rešiti zadušenega. Počila je namreč neka cev plinove svečave (Gasröhre) v samostanu naših o. o. frančiškánov, tako, da je smrdelo po vsi hiši; vratarja je v njegovi celici zadušilo. Ker samostanski gospodje nočejo več v taki nevarnosti biti, so to svečavo vrgli iz hiše.

— Včeraj (v torek) so svetli knezoškof posvetili nove mašnike, katerih letos 22 pride na deželo.

— Za gotovo se pripoveduje, da sedanji ravnatelj ljubljanske gimnazije dr. Miteis zapusti Ljubljano, poklican za ravnatelja na gimnazijo Terezijanske akademije na Dunaj. Ker je gosp. doktor mož znanja in izveden v šolskem ravnateljstvu, bode na nemški gimnazii na svojem pravem mestu, na ljubljanski pa, ktera ima po ustavnem zakonu zadostovati ravnopravnosti slovenskega naroda, smo celi čas, kar je vodil gimnazijo, milo pogrešali blagega njegovega prednika gosp. Nečaska. Al ker odhaja, ne bomo kamenja lučali za njim. Naša dolžnost je zdaj le glas povzdigniti zato, da dobimo naslednika, ki bo času in našim potrebam primernejši. Zatoraj se že precej zdaj do visoke vlade obračamo, ter jo, in z nami gotovo vsi pravi domoljubi, živo prosimo, naj se za izpraznjeno to službeno mesto stečaj ali konkurs razpiše, ne da bi se ta toliko važna služba kakemu ljubljencu pod roko oddala, in naj se med potrebščinami, ki jih ima vsak prosilec izkazati, razločno zahteva tudi popolna vednost slovenskega jezika v besedi in pismu. Zakaj to tirja pamet, in to mora tudi narod zahtevati, da bo prihodnji ravnatelj tak, ki bo znal z našimi mladenci in z njihovimi stariši govoriti, in še več, da bo tudi kos uresničiti to, kar zahteva čas in narodna ravnopravnost; v to pa ni zadosti samo vednost, temuč tudi pravega srca in trdne volje je treba, da po vsi svoji moči pripomore, da gimnazija, gledé na ravnopravnost národno, izreja za vse javne službe kadaj popolnoma sposobne ljudi. Če tudi vemo, da ravnatelj je zavisen od više oblastnije, vendar je sploh znana resnica, da šolski ravnatelj more po mnogih potih biti ali pospešitelj ali pa nasproti tudi ovéra národnega napredka.

— (*Horribile dictu!*) Neki kmet je prinesel v slovenskem jeziku izdelano pobotnico v zemljoknjižno kamniško uradnijo s prošnjo, naj se na podlago te pobotnice izbriše plačani dolg od njegovega posestva. Zemljoknjiževni uradnik g. Trček zavrne kmeta, naj mu prinese pobotnico v nemškem jeziku, češ, da v Kamniku se le v nemškem jeziku uraduje. Mož je šel ž njo domú, pa gospod, ki mu jo je naredil slovenski, mu je rekel, naj jo le nese nazaj, ker tudi slovenska pobotnica je veljavna — in dozda ga ni bilo več nazaj. Zoperno nam je, še pisati komentare k takemu ravnanju; dosti je, da svetu le povemo, kako še anno 1866 stojimo s tolikrat zagotovljeno ravnopravnostjo. Vidi se dosti očitno, da kancelije naše še zmiraj nočejo popustiti „Stellung-e in Deutschland!“ — Iz autentičnega vira so „Novice“ prejele to naznanilo; tudi one ne delajo več besedi, ker se stvar sama sodi. Le to rečejo: neverjetno, pa čisto resnično!

— Naj častiti naši bralci v današnjem listu ne

prezrejo popisa „pomorske bitke pri Visu“, ki ga je Slovencem namenil častiti naš roják, ki je bil priča slavne zmage.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Vsa znamenja kažejo, in podoba je, da ne lažejo, da kmalu kmalu dobimo mir. V petek opoldne je poteklo tistih 5 dni, ko ste pruska in naša armada ustavile boj; zdaj pa ste ta preneh vojskovanja podaljšale še za 5 dni, to je, do jutri 2. avgusta; od tega dneva pa ste še za 4 tedne naprej naredile premirje, da se v tem času dožene popolnoma mir. Kar se tiče talijanske vlade, se ona še nekako krči, ker bi še rada roko stegnila čez južne (laške) Tirole; al spametovala se bo menda tudi ona, da bode s Beneškim zadovoljna; kajti iste resne besede: „ne za ped zemlje in ne ene duše ne odstopim dobrovoljno“, ki jih je rekel presvitli cesar Prusu, ko je lakomen zahteval nekoliko cesarske dežele, bojo zmodrile tudi Laha toliko bolj, ker tudi cesar Napoleon in kralj pruski ne podpirata te talijanske slè. Avstrijski poslanec grof Karolyi je 29. dne t. m. iz Dunaja v Nikolsburg, glavni stan pruske armade, nesel pogoje, pod katerimi je naš cesar pripravljen mir skleniti. Med temi pogoji je tisti, da Avstrija stopi iz nemške zaveze, naši vladi najbridkeji bil, al vendar se je udala, s tem pa je pokazala, da resno želi toliko potrebnega mirú zdaj in v prihodnji čas tudi pomirjenja med nenemškimi narodi, katerim je nemška zaveza zmiraj bila zoperna, Avstrii pa sploh brez prida. Z Bogom tedaj nemški bund! Razprave na višem mestu, v katerih je šlo za to: ali naj se naredí mir ali vojska nadaljuje? so bile zeló živahne; naposled je vendar z veliko večino zmagala miroljubna stranka, med katero je bil tudi slavni vojskovodja nadvojvoda Albrecht. — Da smo pa prav blizo mirú, kažejo najnovejše novice iz Dunaja, ktere pravijo, da je minister Belkredi poklical dunajske bankirje (vélike denarne možé) k sebi in se vpríčo ministra Lariša (ministra denarstva) ž njimi pogajal za to, da vladi brž posodijo 20 milijonov tolarjev (30 milijonov gold. v srebru), kateri se imajo pruski vladi plačati za odškodovanje vojske. Zagotavlja se, da je to pogajanje srečno izteklo. Ako pa je to, se umakne pruska armada brž iz Avstrije. — Kadar hočejo centralistični listi razdražiti nemški svet, zaženejo hrup, da se na Dunaji zbirajo vodji federalistov; tako so tudi te dni zagnali glas, da je ondi slovanski kongres, ki pritiska na ministerstvo, da se Avstrija federalno osnuje. „Debatta“ pa pravi, da vse to ni res, da edini škof Strossmajer je bil na Dunaji, pa je že odšel, drug zega pa nikogar ni bilo tukaj. Je li to res ali ne, ne vemo.

Listnica vredništva Gospod E. F. v T: Valvazorja želi dr. K. le popolnoma celega.

Kursi na Dunaji 30. julija.

5% metaliki 59 fl. 35 kr. Ažijo srebra 128 fl. — kr.
Narodno posojilo 63 fl. 65 kr. Cekini 6 fl. 20 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 28. julija 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 8. — banaške 5 fl. 8. — turšice 3 fl. 35. — soršice 4 fl. — reži 3 fl. 65. — ječmena 2 fl. 68. — prosa 2 fl. 92. — ajde 3 fl. 3. — oves 2 fl. 40.